

عنوان مقاله:

معماری گذشته ایران و سبک سازی بازخوانی شیوه ها و مصادیق اصل سبک سازی در سازه های سنتی ایران

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی معماری و سازه (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سمیرا عادل - عضو هیئت علمی دانشگاه شهید باهنر کرمان (کرمان، دانشکده هنر و معماری د

محسن عباسی هرفته - دانشجوی دکتری مرمت ابنیه دانشگاه هنر اصفهان

خلاصه مقاله:

امروزه سبک سازی در حوزه ساخت و ساز و به ویژه مقاوم سازی و بهبود عملکرد ابنیه در مقابل نیروهای جانبی از قبیل زلزله در زمره مهمترین و اساسی ترین پایه های ساخت ساختمان به شمار می رود. این تفکر جایگاه و پایگاهی سترگ در نظام ساخت و ساز سنتی ایران داشته است. ایرانیان به عنوان صاحبان تمدنی که ابنیه ای دیرپا و ماندگار را شامل می شود، تمهیدات فکورانه ای را برای نیارش و استواری بنا در نظام ساخت و ساز خود اندیشیده اند. تمهیداتی که موجب شده بنا مصائب و تنش های بسیاری را بر پیکره و سازه خود تحمل نماید. شناخت عمیق روش ها و شیوه های سبک سازی ابنیه در نظام ساخت و ساز سنتی زمینه نگهداری، حفاظت و برخورد شایسته با ابنیه را فراهم می آورد، همچنین در کنار خلاقیت و درک صحیح ملزومات و واقعیات امروزی، قابلیت حل مسائل روز را با اندکی دخل و تصرف دارد. بر این مبنا این مقاله قصد آن دارد تا با بهره گیری از روش های میدانی، بررسی مصادیق موجود و استناد به اسناد مکتوب در این زمینه ضمن بررسی و معرفی دلایل و جایگاه این اصل مهم در معماری سنتی ایران، به بازخوانی شیوه ها و روش های سبک سازی در فرهنگ ساخت سنتی ایران بپردازد؛ تا از این طریق ضمن بازکاوی و تبیین این دانش نهفته در ابنیه تاریخی، زمینه را جهت بهره مندی مجدد از شیوه های گوناگون سبک سازی سنتی در صنعت ساخت و ساز کنونی فراهم آورد

کلمات کلیدی:

سبک سازی، سازه سنتی، معماری سنتی ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/119251>

